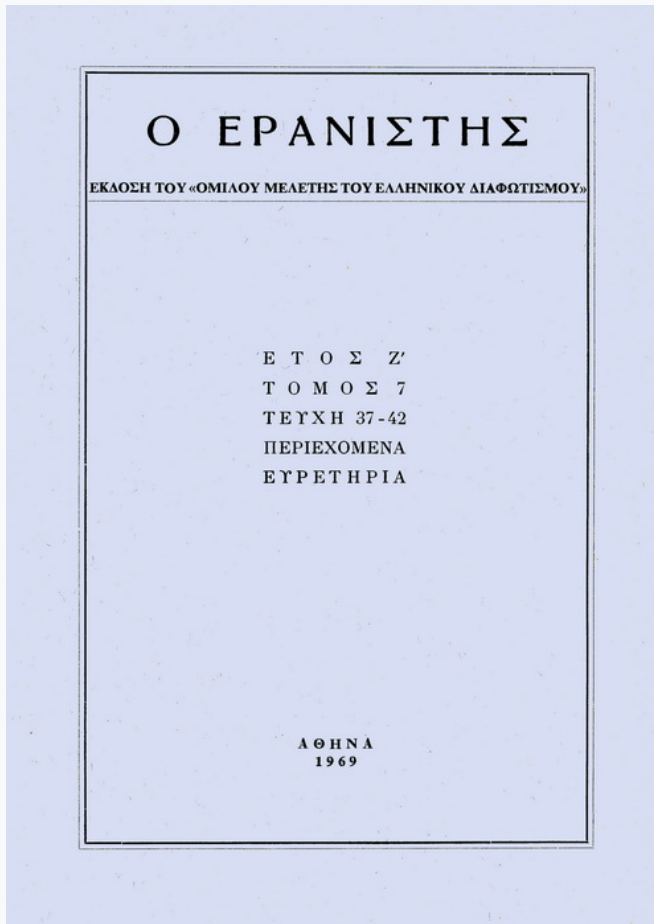

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοση θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεση τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοση τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοση τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοση Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολη 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβαση στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψη τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοση ἐγινε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοση τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοση ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγινε κατὰ τὴν πρώτη παραμονὴ του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνο δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορὰ πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάσταση καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερση. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριον — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάσταση καὶ ἀγαθαγγελισμός. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῆ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικὸς, ἐκδότης παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφεὶς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποὺ εἶχε ὑπόψη του, καθὼς καὶ τὶς γραφεὶς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσιν τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποὺ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρος τεράστιον ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιον δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψιν εἰρημῶν καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθήθεια. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανίαν καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕψος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποὺ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπη σύνταξιν καὶ κοφτερά. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψη του ὁ Σολωμός. Γιὰ πιστεῦν πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕψος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴν του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκτοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἕνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν ἑθνικοφερμένο ὀρθὸν λόγο, ἔτσι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπὸ κ α λ ὕ ψ ε ω ς γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητείες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἄλξης Πολίτης

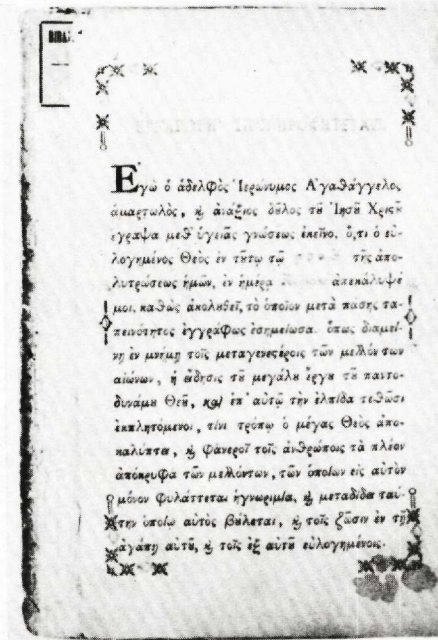
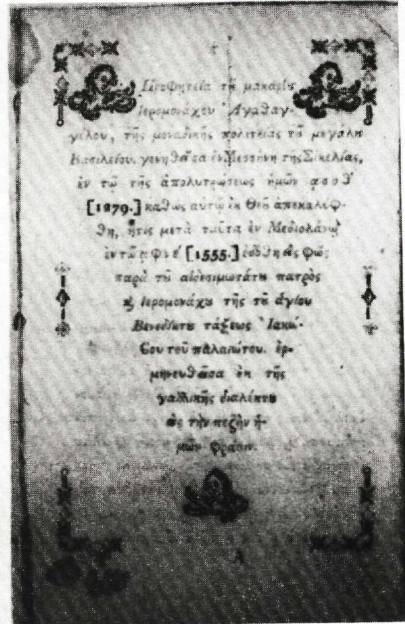
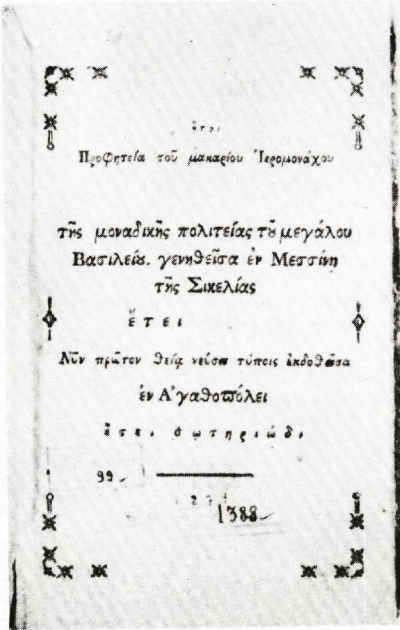
14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγοι γιὰ ὁμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέραςε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

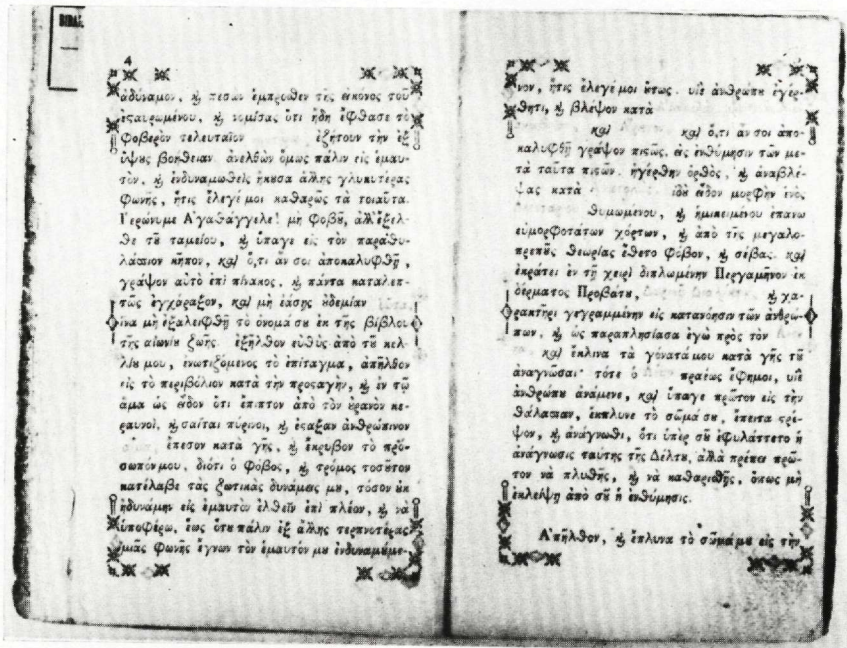
κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἕνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτον καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη Ἄννινου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

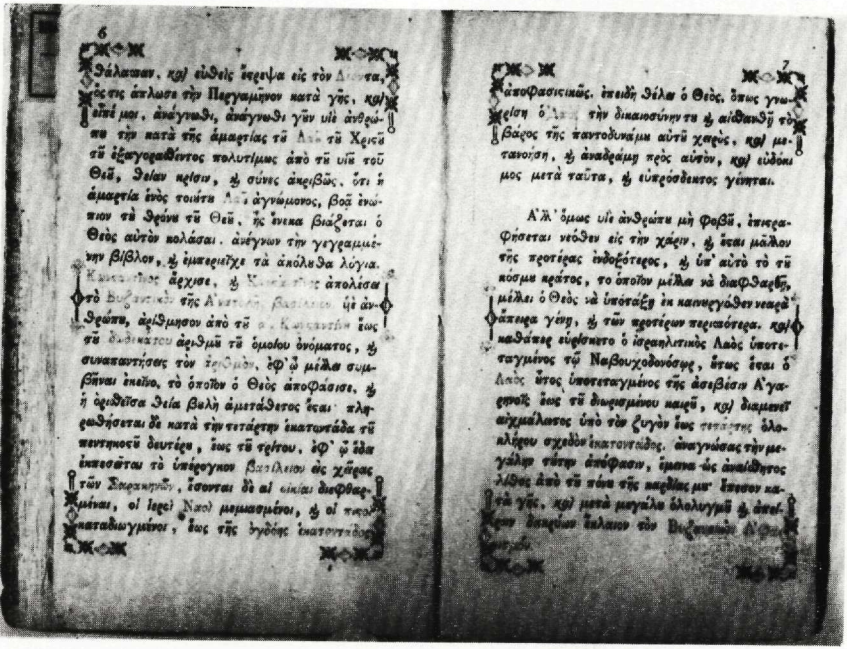

4
 ἰδοὺ αὖτις, ἢ περὶ ἐμπεδοκλῆος τῆς ἐκείνου τοῦ
 ἰσακρυμμένου, ἢ κοίτης, οὗτις ἦδη ἴφθασε τὸ
 φοβερὸν τελευταῖον. Ἐξέστην τὴν ἴφ
 ἴφθας βοῶνται ἀδελφῶν ὅμως πάλιν τῆς ἡμαυ-
 τῶν, ἢ ἰδουκωθεὶς ἕκαστα ἄλλας γυναικίνας
 Φωίης, ἥτις ἐλάγει μοι καθάρως τὰ τοιαῦτα.
 Ἦρωσιμα Ἀγαθαγγελε! μὴ φοβῆ, ἀλλ' ἐξέλ-
 θε τὴ ταμίου, ἢ ἴσχυε εἰς τὸν παρὰ τοῦ
 λαπίου ἡρώσι, καὶ ἔτι ἂν σοὶ ἀποκαλυφθῇ,
 γράψον αὐτὸ ἐπὶ πλάκας, ἢ πάντα καταλε-
 γῶς ἐγγράξων, καὶ μὴ ἴσχυε ἰδεῖν
 ἴφθα μὴ ἰδουκωθεὶς τὸ ὄνομα σὺ ἐπὶ τῆς βιβλίου
 τῆς αἰωνίης ζωῆς. Ἐξῆλθον εὐδὲς ἀπὸ τῆ κελ-
 λῆ μου, ἰσχυρῶσιμος τὸ ἐπιτάγμα, ἀπῆλθον
 εἰς τὸ περιβόλιον κατὰ τὴν προσοχὴν, ἢ ἐν τῷ
 ὄμα ὡς ἔδον ἐπὶ ἔκπτου ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πε-
 ριστοί, ἢ σοῖται πύρρι, ἢ ἑσάξων ἀνδρωπῶν
 ἔπειτα κατὰ γῆς, ἢ ἑκρυβον τὸ πρῶ-
 στικόν μου, διότι ὁ φοβῆ, ἢ τῆμος τοῦτοστος
 πατέλαβε τὰς ζωτικὰς δύσας μὴ, τὸσόν ἢ
 ἰδουκωθεὶς εἰς ἡμαυτὸν ἰδουκωθεὶς ἐπὶ πλάσ, ἢ ἰα
 ἰδουκωθεὶς, ἴσως ἴσως πάλιν ἴφ ἄλλας τερπνοτήτας
 ἡμῶς Φωίης ἔγνω τὸν ἡμαυτὸν μὴ ἰδουκωθεὶς

5
 ἦτον, ἥτις ἐλέγει μοι ὅτως. οὐκ ἀνδραπὴ γυ-
 ρῆτι, ἢ βλαψοὶ κατὰ
 καὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπο-
 καλυφθῆ γράψον πῶς, ἢς ἰδουκωθεὶς τῶν με-
 τὰ ταῦτα πῶς. ἔγχεθῃ ὄρθος, ἢ ἀναβλί-
 τας κατὰ ἰδουκωθεὶς ἴδουκωθεὶς ἴδου
 ἰδουκωθεὶς, ἢ ἡμικωθῆσθαι ἰδου
 εἰμοφοτάτων γῆτων, ἢ ἀπὸ τῆς μεγαλο-
 κρεπῆς. Δουκίνας ἴδουκωθεὶς, ἢ σίβας, καὶ
 ἰδουκωθεὶς ἐν τῇ χερὶ ἀπλωμένη Περγυμῶν ἐν
 ὄρηματος. Περβῆτα, ἢ ἰδουκωθεὶς ἢ χα-
 ρακτηρεὶ γυγερμῆσι εἰς κατανοσῶν τῶν ἀδελ-
 φῶν, ἢ ὡς παραπλησίασα ἴδουκωθεὶς τὸν
 καὶ ἰδουκωθεὶς τὰ γυνάτια μου κατὰ γῆς τῷ
 ἀναγνώσῃ: τότε ὁ πρῶτος ἴφθας, οὐκ
 ἀνδραπῶν ἀνάμει, καὶ ἴσχυε πῶστος εἰς τὴν
 δάλασαν, ἰδουκωθεὶς τὸ σῆμα σὺ, ἴσχυε κρῖ-
 ψον, ἢ ἀνύγμων, ὅτι ἰσχυε σὺ ἰφθαττετο ἢ
 ἀναγνώσις ταύτης τῆς δέλητα, ἀλλὰ πρῶτος πῶ-
 τος τὰ πλῆθος, ἢ τὰ καθαρῶδες. ὅσως μὴ
 ἰδουκωθεὶς ἀπὸ σὺ ἢ ἰδουκωθεὶς.
 Ἀπῆλθον, ἢ ἰδουκωθεὶς τὸ σῆμα εἰς τὴν

6
 δάλασαν, καὶ εἰδὲς ἔρεψα εἰς τὸν δάλασα,
 ὅσως ἀπλωσθῆ Περγυμῶν κατὰ γῆς, καὶ
 ἀπὸ μοι, ἀναγνώδι, ἀναγνώδι γυν οὐκ ἀνδρα-
 πῶ τῆ κατὰ τῆς ἀμαρτίας τῷ δάλα τῷ Χερσὶ
 τῷ ἰδουκωθεὶς πολυτῆς ἀπὸ τῷ οὐκ τοῦ
 Θεῷ, δάλα πρῶσι, ἢ ὅσως ἀκριβῶς, ὅτι ἢ
 ἀμαρτία ἰδουκωθεὶς τῷ δάλα ἰδουκωθεὶς, βοῶ ἰδου-
 κωθεὶς τῷ Θεῷ, ἢ ἴσχυε βιάζεται ὁ
 Θεὸς αὐτῶν κολάσαι. ἀνάγμων τῆν γυγερμῆ-
 σι βιβλίου, ἢ ἡμικωθῆσθαι τὰ ἀκόλυθα λόγια.
 ἰδουκωθεὶς ἀρχισ, ἢ ἰδουκωθεὶς ἀπολίσι
 τὸ βυζαντινὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλεῦς ἢ ἂν
 ἴδουκωθεὶς, ἀνύγμων ἀπὸ τῷ οὐκ ἰδουκωθεὶς ἴσως
 τῷ δάλασα ἀνύγμων τῷ ὄνομα ὄνοματος, ἢ
 σικωκατῆσις τῶν ἰδουκωθεὶς, ἢ ὡς μὴ δάλα συμ-
 βῆσι ἰδουκωθεὶς, τὸ ὄνομα ὁ Θεὸς ἀποφῶσις, ἢ
 ἢ ὁρῶντα δάλα βολῆ ἀμαρτίας ἴσως: πλη-
 ρῶσεται δὲ κατὰ τὴν ἐπιτάγμα ἰδουκωθεὶς τῷ
 πρῶτος δούτις, ἢ τῷ γῆτων. ἰδουκωθεὶς ἢ ἴδου
 ἰδουκωθεὶς τὸ ἰδουκωθεὶς βασιλεῦς εἰς χῆρας
 τῶν ἰδουκωθεὶς, ἴσως δὲ αἰ οὐκ ἀποφῶσις
 ἴσως, οἱ ἴσως Νεοὶ μμωκωθεὶς, ἢ οἱ πρῶτος
 ἀναγνώσις, ἴσως τῆς βυζαντινῆς ἰδουκωθεὶς

7
 ἀποφῶσις, ἰδουκωθεὶς δάλα ὁ Θεὸς, ἴσως γυ-
 ρῆσι ὁ δάλα τὴν διαποσῶν τῆ ἰδουκωθεὶς τῷ
 βαρῶς τῆς παντοδύναμη αὐτῷ χῆρας, καὶ με-
 ταιοσῆ, ἢ ἀναγνώσις πρὸς αὐτῶν, καὶ ἰδουκωθεὶς
 ἴσως μετὰ ταῦτα, ἢ ἰδουκωθεὶς γῆτων.
 Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνδραπῶν μὴ φοβῆ, ἰδουκωθεὶς
 φῶσται νόθον εἰς τὴν χῆρας, ἢ ἴσως μᾶλλον
 τῆς πρῶτος ἰδουκωθεὶς, ἢ ἴσως αὐτὸ τὸ τῷ
 ὄνομα πρῶτος, το ὄνομα μὴ δάλασα, ἢ
 μὴ δάλα ὁ Θεὸς τὰ ἰδουκωθεὶς ἢ ἰδουκωθεὶς
 ἰδουκωθεὶς γῆς, ἢ τῶν πρῶτος πρῶτος, καὶ
 καθάρως εἰδῶντο ὁ ἰδουκωθεὶς Λαὸς ἰδουκωθεὶς
 ἰδουκωθεὶς τῷ Νεβουχοδονοσορῆ, ἴσως ἴσως ὁ
 Λαὸς ἴσως ἰδουκωθεὶς τῆς ἀναβῆσις Ἀγα-
 ρῆσις ἴσως τῷ δάλασα ἴσως τῆς πρῶτος ἰδου-
 κωθεὶς ἰδουκωθεὶς τῶν ζυγῶν ἴσως τῆς πρῶτος ἰδου-
 κωθεὶς ἰδουκωθεὶς ἀναγνώσις τῆν με-
 γάλῃ τῶν ἀνύγμων, ἴσως ἴσως ἀναβῆσις
 ἴσως ἀπὸ τῷ πῶς τῆς πρῶτος μὴ ἴσως κα-
 τὰ γῆς, καὶ μετὰ μεγάλη ἰδουκωθεὶς ἰδουκωθεὶς
 ἰδουκωθεὶς ἰδουκωθεὶς τῶν βυζαντινῶν ἰδουκωθεὶς

Εἶτα ἐξῆρσας ἀπὸ τιν Φωνῆ ἑὸς αἰδουσιματώτη γραλαῖα, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐναγεροῖτα μακρολενογενεῖα, ἰλοπρόσωπον, ὡς ἀκτιβολῶντα. ἕτος ἤλατο τὴ δεξιὰ μὲ ὤμου, ἢ εἶπεμο ἑμῖνος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶν, καὶ βλεῖον πρὸς ἢ ὁτι ἢ ἀνδρῶν, γραψον αὐτὸ εἰς ἀταμῆσιν τῶν Μεταγενεσῶν ἐν τῶν πκῶν τῆ ἰγῶ γγέσῃν ἢ ἐπεσον ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῖ ἐκείνῃ γέροντος, ὡς λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔσχε με πρὸς ἢ παραυτίκα ἐλαλεμο ἦτος.

Αγαθαγγελε, ὄλε τῆ Θεῖ, οὐζεύον ταυτην τῆν ὁρασι με ἐκείνας τῶν ἀναίψων τὸ πνεύμα σου, ἀκόησαν τὸ ὄραμα τῆ καὶ ἔνοησον, ἔπερ ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακλήρωμα τῆ ὄφθαλμοῦ ἐν τῆ ἰδῶ καὶ συμβῆσαι. ἔπειτα ἀνοήροτον ἐκείνῃ τῆ ἰσπαῖα τῆ υἱὸ τῆ ἢ παρβαλε τῆ ἀποκάλυψιν μεθ' ὧν ἐκείνῃ ἔδον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψαν πρὸς τὸν ἑβραϊσῖ Λαῶν, ἢ γράψον αὐ αὐτὸ ὡσαύτως, πρὸς τῆ ἑσῶν τῆ χρονωμῖ τῶν ὄσων τῆ ὄ-

κείνῃ αὐτῆ αἵματι ἐξηγόρασιν, καθὼς ἢ διαταξῖ σοι Φανεροῖ ἢ διαδασκίσει, ἵνα μὴ ὕπερ τῆ μῆλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα εἶδον ἐν τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μάγας τῆς τερασῶδης, λευκὸς ἢ ἀπίεργεσιν αὐτῆ χρωματισμῖναι πολλοῖς χρωμασῖ ὡς πεποικιλῖναι κηλῖσιν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχετο δύο ὄρα κίερα, ὡς κἀλῶν πετυρωμῖα, ἢ μεταξῦ τῶν δύο κίερα τῶν ἐν εἰς ἀσῆ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶ διαυγάζων ἢ εἰδεινῖν τῆν ὁρασι τῆ ἀνδρῶν.

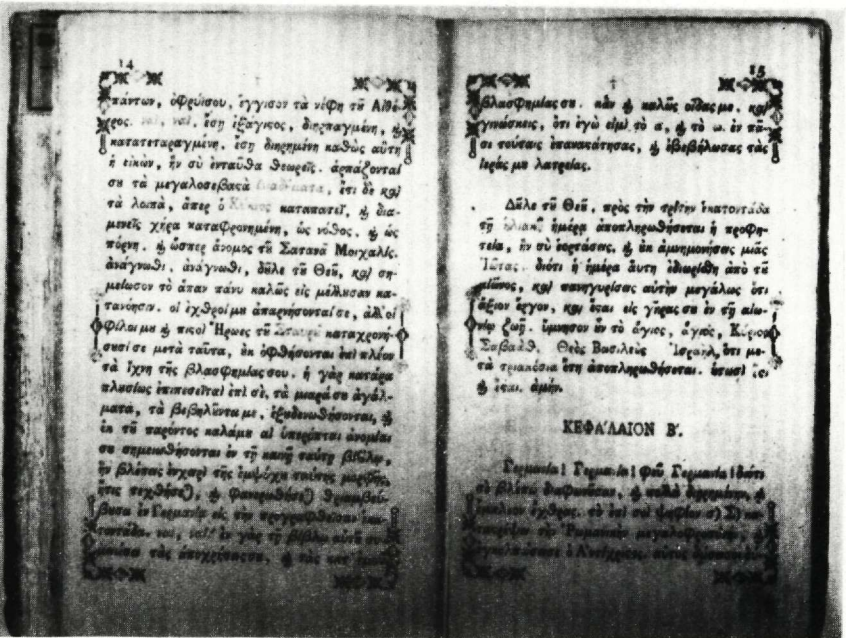
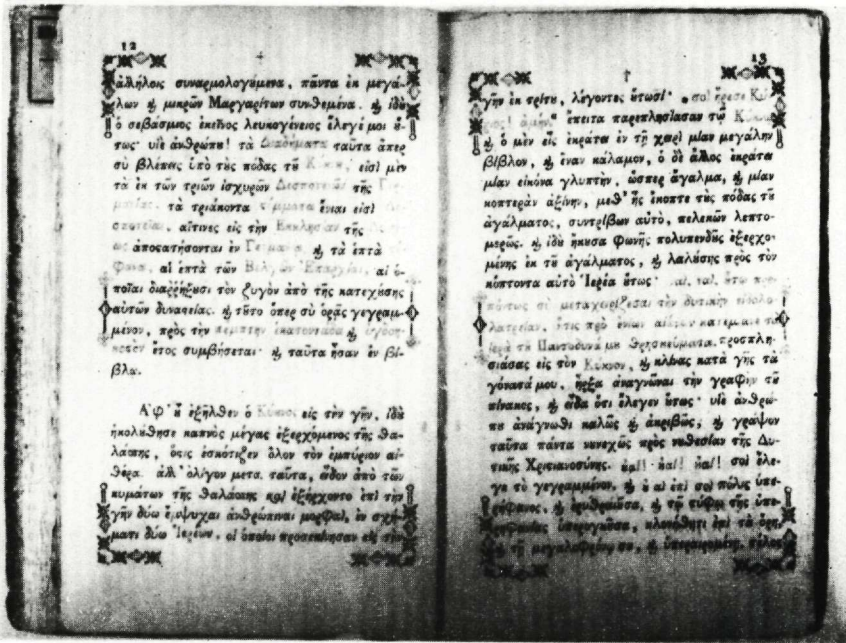
Ἐκατεῖ ὁ ἐν τῶ ἴσμοφ ἐκ Ἰουδαίῃ ἦτο περιγμῖνον ἦτο ἐν χροῖτας προβατῖν, μακρῦ πρῶν ἑνῖα, ἢ πλατῦ πρῶν ἑπτά, ἢ ἦν γεγραμῖνος λατινῶν χροακτηῖ μετὰ ἀνδρῶν ἢ Μερβῖνα μερετῖα τὰ λόγια, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανῶσε τῶ ὄλω αὐτῶ Ἀγαθαγγίλω, ὡς ἰσημῖσιν αὐτὰ κατὰ τῆ εἰς τῆ ἀνάλωδῶν ἑτήρησῖ.

Ἐπὶ τῆς πόδας τῆ

τὸ ἑὸ βασιλικῶν ἢ μεγάλα, ἢ ἔλαμπο κατὰ τῶν πολλῶν πολυτίμων λίθων, ἢ εἶχε κατὰ τῆν ἑὸν τυκωμῖον ἐν χοιλεῖον ἀπὸ τῆ λατινικῆ ἀλφασῖτα, μελανῶ τῶ χροματῖ ἢ ἰδῶ ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῖνῃ κρενῶσῖαζεν ἠγῶν ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γεγραμῖνον ὡτως τεχῶσῖται ἐν κῆδῶ εἰς υἱὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰδῶ Μοιχαῖ τῖς μετὰ καιῖς βίβλου ἢ καλλῶμου σινοδουῖσινος παραγῖντο. ἢ ὁ σατανῖς ἠγεμῖνος ὑπερσῖζεται τῶ ἐπιχειρημάτων ἐκείνου, καὶ ἰδῶ ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶ ἰστολῖα αὐτῶν καταβαλεῖν, ἢ ἰδῶ ὁ ἰνῆχῖς Μοιχαῖς συνδοματῖ ἢ ἀπείρου λαῶν, ἢ καταρῖσει τῆν πόλιν, συνῖθῖται δεσμῖς, ἢ ὄγματα, ἢ ὄ ἰμπεράτωρ ἐκ ἰδῶ αὐτῶ ἀντικῖναι, ὄψῃ τῆν διαφθορῶν ὁ Μοιχαῖς ἀδουατῶν ὄφελῖσαι, ἢ ἰδῶ ἄδον τῶν Ἰμπεράτωρα ἀνοῖσῖατα τῆν πορφεραν ἢ τὸ δῶδῖμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερῖζον τὰ δύο βασιλικῖς ἑσῶν, μετῆλθῶν εὐδῖς τῶν κορων εἰς κατῖαν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀπόχῶς τῆ ἰσπανικῆ διαδῖματος ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ ἀπῖσῖα ἰεραμῖνῶς Κίεσῖ εἰς τῆν Γερμανῖαν. ἰσ-

ἢ ἰδῶ ἢ εἰς τῆν Δῆλτον, ἢ ἔλεγῖν ἦτος. ἢ ἰδῶ ἢ ἐπὶ τῆν Δῆλτον, ἐπὶ δύο τῶν τελευθῶσῖται ἢ ἰδῶ τῆ κρηταιωτατῖ τῆν οἰκῖ, εἰτα ἐν Γερμανῖα σχεδὸν μετ' ὄλῃων ὕσῖρον διασῖμα, τῖλος πάντων τελευτῖται, ἢ διὰ δύο τῶν εἰς τῆν διαδοχῖν τῆς ἀνεραῖας Μεγαλιότητος, ἔπειτα κρηταιῖται εἰσελευσῖνται.

Ἐγὼ δεσῖρησῖ τὰς κρηταικῖς ἐκείνας ἀπειλῖς ἐν τῆ Δῆλτον, ἐκλασῖα κρηταιῖα! ἀλλ' εἰς ματῖν ἰδῶ κρηταιῖ, ἢ ἰδῶ εἰς τῶν γγῖ ὄφῖς με εἶπεμο ἴδε, ἴδε υἱὸ ἀνδρῶν! ἦτος ὁ ἐξ ἑλαῖας βλασῖαν ἄλαδος, ἦτος ταχῖως ἐκρηταιῖσῖται. ἦ μὴ ἀπῖλος, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ἐκρηταιῖσῖται, ἢ ἰδῶ ἄδον εἰς πῦρ, ἢ ἐκείνῃ τῆ πρώτῃ Διαδῖματος ἦ ἐν (1), ἐκείνῃ δὲ τῆ δευτέρῃ ἦ ἐν (2), ἢ ἐκείνῃ τῆ τρίτῃ ἦ ἐν (3), ἄδον ἑτερα τῆ Διαδῖματα παρῖμοια, ὡς καποῖροτῖα, ἢ ἢ ποσῖτον πολυτῖλι, ἢ ὡσαύτως ἐφ' ἐπὶ ἐκῶν αὐτῶν ἦσαν τῆ ἑσῖα μελανῖ, ἐν σ, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτῶ ἦσαν κατὰ γῖς ἢ μικρότερα εἰρημῖα περὶ τῶν τελευθῶσῖται σχεδῖν ἀρῖμων. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ἄδον ἑστῖ σῖφῖα

16
 ραμιν. ἢ ἰκανοποιήσει. ἢ νομοθεσι σκαιτη
 ἢ ἡλικια εἶναι. ἢ ἠφροδίζου. ἀλλ' ἔγω βλέ-
 πωσι ἰσχυροτέρη. ἢ μετρί σοι τῆτο ἀνευ ἰ-
 περβολῆ. τῶδ' ἀπλῶς ὅτι μετρί ἀνευ ἰερω-
 νις. καὶ οὐκ οἱ Ἰδαίου. οἱ θανατωσαντες τοῦ
 εἰόν τῆ Θεῷ ἐν πολει Δαβιδ. ἢ ἔτι μὲν ὡς
 ἔχει ἢ ἀληθεια. αὐτοῖς οἶδα. ὅτι ἰσχυρὸν
 διὰ μέση τοῖντα συμβάντων. ἰσχυρὸν μὲν δειδο-
 μασιῆ ἀπο τῶν νοσηφασῶν αἰρέσεων. ἀλλ'
 βλασφημιῆν διὰ τῆ ἀποκασίαν. ὁ δὲ με-
 ταγενεῆς σε ἴσῃ. ὅσαι εὐτυχιστος. ἢ τῶν
 προγενεῶν σου μάλλον εὐφρούτερο. ἰκανῶ
 ἢ ἰκανῶ τῆ ἀποκασίαν. ἀγαπᾶς τὸν οἶ-
 κον. ἢ ἢ πικρῶ. ἢ ἢ τῆ εὐαγγελίᾳ φανε-
 ροῖ ἀκαλλοῖ τιν τῶν τελειῶν διατάξιν. ἀλλ'
 ὦ Θεῖ! (τὸ τέλος ἀναίει ὅλη τῆ καλῆν ἀρ-
 χὴν) βλέπω τῆ ἀποκασίαν ἐπὶ ἐπὶ οἱ εὐφρο-
 μίνην. ἢ ἀρξάξῃαν τῆν Ῥίξαν. ἐν ῥῆλον
 σε ἐλαττωῖσαι. τῆς Φίλιππος ἀπλοτηῶσαι.
 ἰκανῶντας τοῖντα νοσηφασῆ αἰρέσει. ὅσα
 εἶσι τῶν πτεροῶν χρώματα τῆ λευκῆ Κίττου.
 ἴσῃ εἶσι σοι εἶσι πλῆον καὶ οὐκ ὀφάντι τὸ μα-
 γικολόγῳ τῆ Δεία. ἢ τὸ σφραγίτιος ἰσχυ-
 ροῦ.

17
 τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. βλέπω ἀποκασιμῆς
 τῆς ἰσχυῆς. χαλαρούσαν τῆν πικρῆν ἰσχυ-
 ροῦ τῶς Δουσίαν. ἢ τὰ ἴσῃ ἰσχυῶν ἰσχυῶν
 μεταγενεῆς σε διεραμμένους. ἢ ἰσχυῶ ἀπο-
 λευμίνους ἢ ἀγαλλῶντας. πλοῖσῃσιν ἀνευ
 δαλίῃ. καὶ ἀνευ κυβερνήτη. ἢ Ἐκκλησία σου
 χωρὶς βῆσιος. δειπὸν τὸ πῶμα. λιπαρὸν ἢ τῆ
 χῆ. ὦ Θεῖ Δαυιδισσὸν! ὅμως νῆ ἀφροῦ. ὁ
 Θεὸς ἰσχυροῦ(ξ) τῶν αἰρετιῶν. ἢ τῆς κατ-
 στερίας αὐτῶν συνηγορεῖ. ἰκανῶ ἔξ αὐτῆς μὲν
 τῆς αἰρετιῆς Γερμανίας. ἢ δι' αὐτῆς δει ἀνε-
 φωθῆται τῆ ἀφροῦ. μετὰ ταῦτα. καὶ ἢ ἢ
 φειδῆς λατρεία τῆς ἀφροῦ. αὐτῆ
 μάλλον τῶν ἄλλων φύλαξ ἰκανῶσαι ἐαδερῶ-
 τα τῆ ἀποστολίῃν ἀφροῦ. ὅσαι οἱ εἶσι. καὶ
 ἴσῃ οἱ εἶσι. ἀμῆ. ἐν τῆ Ἄσῃ. ἢ ἴσῃ εὐφρο-
 μίνην σου. τὸ ἀπλοτηῶν δ' ἴσῃ ἐν αὐτῆ ἀνα-
 λαμψῆ. αὐτῶ. αὐτῶ. αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἦ κινδύος πόλις! πάντας ἰσχυῶν ἐν
 ῥοῦντι αἵματι. οἱ βασιλεῖς σε ἰσχυροῦ.

18
 διὰ τῆ δικαιοῦ μαρτυροῦ. ἢ οἱ πικρῶ
 τῆ Χρῆσῆ ὡς ὀμιματα ἐν μαλιῶν ἀγγελῶν ἰ-
 σχυροῦ. πῦ εἶσι νῆ ἢ ἰσχυῶν σου; πῦ ὁ ῥῆλος
 σε; πάντως. πάντως βλέπω σε ἰσχυροῦσαι. ἀλλ'
 ἢ ἀντικείμενα κατίσῃ σε τῆ ἀποκασίαν. ἢ ἢ
 ἢ ὑπάρχεις παρῶμος ἢ ἰσχυῶν. ἢ διὰ τῆ
 κατὰ τῆς ἀληθείας ἰβλασφῆμίας. ὁ Θεὸς σὲ
 ἐγκατέλεπεν. ὁ Θεὸς σὲ ἀποκρίνει. ἢ ὁ διά-
 βολος σὲ κινεῖ. αὐτοῖς ἐσὶν ὑπερφῆνος καὶ
 ψεύσης. σὺ ἴσῃς ἀλμα ἰσχυῶν. ὀμιῶν αὐ-
 τῶ. ἢ πολῆς διὰ τῆτο ὡ ἀσέλιγῆ ἰσχυῶ. ἢ κα-
 ταπεπορευμένη. ἢ ἰσχυῶ. ἢ Ἄνωτῆ καταπῶ-
 σαι σε. ἢ ἰσχυῶ αἰχμάλωτος καὶ ὑποτι-
 ταγῆ. οἱ Ἄποκασιαν εἰσῆσι τῶς ἰσχυῶ-
 ρας κεφαλῆς τῆς ἀσπίδος σου. τῆρας κατωχῶ-
 νον τὰ πορφυρῶσιν ἰσχυῶ ἢ αὐτῶν διετηγῆ-
 μῆ. ἢ ἴσῃ ἀσχυροῦ ἰσχυῶ τῆς πόλις. ἢ
 τὸ πρῆλασπῆσῆσιν ὑπὸ τῶν μαρτυροῦν αὐ-
 τῶν ἰσχυῶ καταπεπορευμένη. ἢ ἰσχυροῦ σου
 καταπῶσῆ. ἢ ἐπὶ λευκῆν χρῆσῆ βλάψῆ
 μεταμωφῆσῆσιν. ἢ ἰσχυῶ ὁ ἰσχυῶ τῆ μα-
 γικολόγῆσιν. ἰσχυῶ τῆ αἰσῆ ἀλήθειαν. ἢ
 ἰσχυῶ σῆσῆν ἰσχυροῦσῆ. ἰσχυροῦσῆσῆ.

19
 τῆ ἀγιότητά μου. ἐν ἰσχυῶσῆ ἐν τῆ Ἄ
 ἰσχυῶ. ἰσχυῶ εἰς ἀποκασίαν τῆ ἀποκασίαν. ἢ
 σῆσῆσῆ ἰσχυῶ. ἰσχυῶ κατωχῶματα ἐν τῆ
 σῆσῆ τῶν ἀσχυροῦ. ἢ ἰσχυῶσῆ τῆ ἰσχυ-
 ροῦ σου. ἰσχυῶ ἐπὶ ἰσχυῶ ἐπὶ τῆ σῆσῆ ἢ με-
 νῆ. ἢ ἰσχυῶ ἰσχυῶ ἢ ἰσχυῶ πόλις Δαβιδ.
 ἢ ἰσχυῶ μὲν ἐκλυμῆ ἐπὶ σοι. σὺ διαπο-
 ροῦ ἰσχυῶ δειδομασιῆ. ἢ χρῆμασις ἰσχυῶ
 ἀσχυροῦ. αὐτῆ ταπεινῆ τῶ ἀλαξῆνα
 πρῆσῆσῆ σου. προσηοῦσα ἐπελεῖσῆ λατρεία
 μετὰ τῆ κινεῶν τῆ ἐν ἰσχυῶσῆ ἰσχυροῦ
 ἰσχυῶ. ἢ ἰσχυῶ.

Ὀμοῦ τῆλασῆ Ἄνωτῆ. ὁμοῦ ἰσχυῶ εἰς τῆ
 ἰσχυῶ ἰσχυροῦ. διὰ τῆ σὲ βλέπω καταδυ-
 κευομένη ἢ προδομένη ἐν τῆς λατῆρας ἀ-
 σχυροῦ. ὡ ἰσχυῶ ἀσχυῶς τότε μῆ. τότε
 ταπεινῆσῆ. ὅσαι βασιλεῖς τῶν Σαῦκῆ
 τὰ ἰσχυῶσῆσῆ ἐκπερῆσῆσῆ εἰς ὄμις.
 καὶ οὐκ ἐπὶ γινώσκῆ ἐν τῆ γῆσῆ. οἱ ἀσχυ-
 ροῦσῆ ἐκλυμῆσῆ τῶς ἀσχυῶσῆ σου. οἱ
 αὐτῆσῆσῆ μεταβληθῆσῆ εἰς ποσῆσῆ ἀ-
 σχυῶ ἢ πῆσῆ τῆς καρδίας σου. οἱ ἀσχυῶ
 ἰσχυῶ.

20
 ¶ Και ἄρξεις σα μεταλλαγήσονται εἰς κρείται, ἢ
 μετανοήσαν ὀλοφύσας ὡς λοιμώδης λύκος, ὁ χρι-
 ληνός διασμίει τὰς ὀδοτάς, ἢ ἐν κρηῶ, καὶ
 χαλκῶ συντεφθῆσονται ἀσιαγόνες σα. κρείτος
 σαλφῆ σιδήρ διαβῆσται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σα, ἢ τὸ χαλκὸς τὸ ἀσπίδι σου εἴσεται
 Ἰου Ἰλίδου. ἔχθρα ἐν τῇ γενέσει τελευτή-
 σεται ἡ δόξα σα.

Ἰδὲν ἐκτακταφάλος. Βαβυλωνίος πύργος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικίᾳ σε, καὶ Σατανάσ σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἰκόνων τῶν κρείτων, ἢ ἱεραρχί-
 σον τὰς ἐκαστοτάδας, ἢ βλεψίς τὸ πᾶν Φα-
 νερωμένον ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμωρον γῆν ἐστὶ
 δοκιμασθέντι. ἢ κρείτωθι, διότι ἡ δόξα τοῦ
 αἰῶνι ἐκαστὸν ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερωθήσεται. γῆν κρεί, γῆν σαδερῶ ἕως
 Σακίτη, ἢ ἔξαι τὸν κείφανο τῆς αἰῶνι Ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

¶ Ὡ γῆρας βασιλεία, ἢ ἀπειρος, ἢ ἄβυσσος
 ἀσάβωτος, ὡ νεκρῆ ἀκαταρτήτα! κρεί σε

21
 ¶ Ἄλλο Γερμανία, δότι οὐ ἐστὶ ἄπτερον, ἐν
 ἔφθῆσονται ἐν Σαυμάσι. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζόνες ποιμένες σου κοσμηθῆσονται ἐξ εἰς
 τῶν Κεφάων. ἢ ὄστρος ἐπαρχία εἰς ἄλλας πό-
 λεις, ἐστὶν κρημασίη ἀπὸ κλείων λογίῶν
 ἰστικῶν. οὐ κρείττη ἐστὶν ἀδίκους, ἢ Κρείτους
 μέλας ἰδιοτεύσει, ἢ τῶν σφ' ἀποκαθάρματι
 ἀπολυθήσονται οἱ κρημασίαι, οἱ ἰστικῶ
 σα ἴσονται σαδερῶ. Ὁ Γερμανία! ἔσε σαδερ-
 μῶς ἡγῆσθαι ἀδίκους σε, ἀλλ' ἴσονται, ὅτι
 εἰς υἱὸς σε ἐν τῷ αἰῶνι ἀφῆρας, καὶ οὐκ ἐπι-
 κρείσεται ἢ ἀποβληθήσονται οὐκ ἰστικῶν λογί-
 μῶς, ἢ γῆνται κρημῶ τῶν κρείτων, συ-
 κρημῶ ἢ ἐν τῷ ἀλλαγῆσθαι σου. Ἰδιόφυ-
 μῶς, ἢ κρημῶ ἀπὸ τῶν κρείτων τῶν κρημῶ
 σα ἀπῆσται. ἢ δόξα εἰς ἀλφειῶς ἀπὸ σα
 κρημῶσται. ἔμω.

Καίσονται, φησὶ ὁ Ἄγγελος τῶν ἐπι-
 λαμῶν, ἢ ἀπειρωτῶ ἀπὸ μόνων τῶν ἐπι-
 κρημῶν λογίῶν, ἢ κρείττη ἐν τῇ γῆν αἰῶνι
 τῶν ἐπι-κρείτων. καὶ ἴσονται τῶν ἀπῆσται
 σα. ἢ ἀπῆσται σα ἐφθῆσται ἰστικῶσται

22
 ¶ Λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἰστικῶ, ἀλλ' ἴσονται
 ἰστικῶ σε ἰστικῶ τῆς δόξας μου, δότι ἔχω συμ-
 παθείαν ἕως σα. δῶσω ἐν τοῖς ἀγγέλους μου
 ἴλασον ἢ λαμῶσαι σε ἵσαι ἐπίστικῶ μου φέγγυ-
 σα, ἢ ἰστικῶ τὸν ἴλιον ἀλαζόνισσα. δότι οὐκ ἐπι-
 σιμῶσαι μεθ' ὑπομονῆς τὸν ἐχθρῶν μου, ἢ ἀπῆ
 ἰστικῶσται ἐπ' ἀγαθῆ ἀλήθ, ἀλλ' ἐπὶ σίδω. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ νικηφόρος σε, ἢ οὐκ ἐστὶν ἡ ἀγαπή
 μου. ἢ τρυφῶν μου καὶ οὐ μέλει ἐν κρεί τὸ
 καλῶς μου.

Καὶ ἰδὲν ἄδων τῆσασιν Κείρας Σαυμάσιον
 ἰστικῶς μέγας. ἰστικῶσται ἐν Σαλασίαις,
 ἢ κρείττη ἐπὶ γῆν ἰστικῶσται, ἀπὸ ὑποκαθάρ-
 ματος. ἢ ἰδὲν ἴσονται ὁ μὲν ἐξ Ἀλαζόνισσα, ὁ δὲ
 ἐκ τῶ Παξίω. ὁ ἴσονται ἐξ Ἰακῶβου, ἢ ὁ ἴσονται
 ἐν Σαυμάσιον. ἢ ἰδὲν τῆσασιν ἰστικῶ ἰσ-
 μοφῶσαι ἀδερῶσται, ἵσονται ἐπᾶν τῶν τῆσασιν
 Κείρας. ἢ ἰδὲν ἐν κρείττωνον Βερίφορ ἰστικῶ
 δῶσαιον Λευκῶν κρημῶσται, ἰστικῶ ἰστικῶσται
 ἰστικῶ, ἢ ἰστικῶ κρημῶσται λέγον. Γερμανία!
 καὶ καὶ ἰστικῶσται κρημῶσται τῶν σαυ-
 μάσιον τῶν τῶν τῆσασιν Κείρας, ἢ ἐν κρείττωνον

23
 ¶ Ἰστικῶ τὸ δῶσαι κρημῶσται, ἢ ἰστικῶ κρημῶσται
 κρείττη ἀπὸ τῶν δόξας μου. ἰστικῶ κρείττη ὁ ἴσονται
 ἢ τὸ Ὡ. ἀμῶ.

Ἐξαις ἐξ ἀπῆσται τῶν σαυμάσιον. ἢ ὁ ἰστικῶ
 σα ἵσαι ἀδίκους, συκαθάρματι οἱ ἴσονται
 κρείττη, ἀπὸ ὁ δῶσαι τῶν τῶν Θεοῦ ἀλήθων,
 ἢ ἰστικῶσται ἰστικῶ τῶν κρείτων, ἢ κρημῶ
 σα, σαυμάσιον ἀπῆσται ἢ κρημῶσται. ἢ κρημῶ
 σα ἵσαι ἀγαθῶσται, ὁ ἴσονται σα ἀλαζόνισσα,
 ἢ ἀπῆσται ἢ Σαλασίαι, ἢ ἢ Ἀείρας δῶσαιον
 σα ἵσαι ἰστικῶσται ἐν Φίσε. ἢ κρείττη
 σαυμάσιον, ἢ γαλήν, δότι οὐκ ἀπῆσται ἐν
 λαμῶσται ἰστικῶσται. ἢ βλεψίς τῶν ἀλαζ-
 ῶνισσα αἰστικῶ τῆσασιν σαυμάσιον, καὶ οὐκ ἀπῆσται
 πῆσται, καὶ μετὰ οὐκ ἰστικῶ τῶν ἴσονται ἐν τῇ
 Κείρας, ἵσαι ἵσαι ἢ ἰστικῶσται μου. ἀμῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

¶ Ὡ κρείττων! καὶ ἀπῆσται! ἵσαι λαμῶσται
 ἰστικῶσται φησὶ ὁ Ἄγγελος ἀπῆσται Μεσοκρημῶσται
 ἰστικῶ τῶν Θεοῦ ἢ ἀπῆσται, δῶσαι ἵσαι ἵσαι

24
 ρίαν νήαν, νίαν Φριπτιν ἕρσειαν. ἢ ἰδὴ
 κίτατο καταφθεῖται τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῦ τρέποντος τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μων τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνῶν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τῆ αὐ-
 θεατῆν γένος. ἢ ἰδὴ λίθος τρέγμος ἀποδο-
 κμισμασμένος ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νηῶν, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖται, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσχερος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζή-
 τει ἀπὸ τῶν βαβαίων βοθρῶν, συλλήμους
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούβητος, καὶ σαλαπιφίας τῆς
 ζῆνι παραδίδωσι ζῆτον ἀνυπερβῆται, τεργεῖται
 μαντοῖ ἐνδρας εἰς ζῆμιαν τῆ πολυμυῖας πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγυαλα ἢ αὐτὸς γήσται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐπὶ ἀθερῶν τῶν. σῶσται
 ἀπὸ τῆς περιεργίας ὁ νῆος τροπῶν, ἢ με-
 τὰ ἐπιπέδῃ πνευματικῆς μετατρέσται, ἢ μετὰ
 ἐπὶ γυμνασῆς καλῆ τῆς Πυλαίας, ἢ μετὰ
 τῶν ἄσκητων γῆνιαν θεοῦ δεικνύσται, ἢ μετὰ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιεργῆν τὸν αὐ-

25
 ἄλλον πρὶν αὐτῶν ἀφῆσται. ἐγείρεται ὁ
 κρείφεται εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ἂν ἰσῆται, ἰδὴ
 εἰς ἄπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς τις σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετρέμαζε. ἢ ἰδὴ ἄνω
 πάντων αἰ δόξαι τῆ δικυχῆ, Αἰσθητῆ, αὐτῶν

Ἄλλος Κόσμος ἄλλος Μακρῶν ὁ τῶν Παι-
 τῶν Μονάχῃ τῶν ἀποτῶν τῶν κλητῆς, ἢ
 ἰερέμαχος γήσται, ὑποτάσσει βαρβαρῶν, πλα-
 σίνοι τὰ σῶμα, ἕσται τῶν ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μῶνι πτωμῶν, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεύον, ἢ ἀνεγυαλοῖ εἰς τὸν σύμματα κόσμῳ
 αὐτὸς γήσται νῆος Φριπτιν Ἰμπεριον. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλευθῆρος αὐτὸς γήσται ἢ προσεῖ
 ἀνεγυαλοῖ τῆ ἀποδεδῆται ἴσται τὸ ἐσῆμα, καὶ
 τῆς ἰδίας αὐτῆ φίλος δόξαι ἐπὶ σῶματῶν τῆ
 ἰσῆτος κατατροπῶν τῶν, χαίρει ἐν ἰσῆν ὁ
 Μονάχῃ. ἀλλ' ὅμως μολις πλεῖσται ὁ εἰς ἡ-
 λίας αὐτῆ πνευματικῆς ἢ ἰσῆταλεῖται τὸν Βα-
 σιλεῖον, εἰς βίβη ἀπῆσαι ἰσῆτος, γῆνιαν
 ἰσῆσται εἰς τὸν θεῖον, ἢ ἀληθεύσται τὸν ἰσῆ-
 τῶν Π. οὐκ. βρωγὸν τὸν Βασιλεῖον, τῶν
 σῆται, ἀλλ' ἰσῆται εἰς ἰδίας δόξαι

26
 ἄλλον ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεῖον, δικυχῆς Κῆ-
 ριος εἰς πλῆον βιάσεται τὰ κακῶν τῶν. δικυ-
 χητικῆς ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἕρσει τὴν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐπὶ δόξαι, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆς, ὑπόδειξι τῶν τρέτων Πέτρον εἰς τὴν Κο-
 ρυῶν. ὁ τέτατος πῆτος ἀρχεται τὰς δόξαις
 ποῖν. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἰσῆτον μέλλει
 ἀπῆσαι τὸν τῆ ἰσῆτικῆς ἰσῆτος, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφῆσαι τὴν δυνάμιν. ἕσται ἀ-
 νεφανῶν ἀλλαγαμῶ τῆς Δ. αὐτῆς τῶν Μπῶ-
 βαρον ἐκροῖ τὸ Ἰμπεριον, ἕσται τῆ θεῖον δε-
 σμῆς Ἀρχιερεῖς, ἢ πλῆον τῶν τρέτων κατεβῆ-
 ζῶν τῆ θεῖον, δῶσι τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδῆματα, ὅπως ἐπῆσται ἐπὶ κατὰ
 τῆ Θεῖ τῆς πῆτος ἢ ἐπῆσται ἀδῆσται. Γα-
 λῆα τεταπεινωμένη. Ἀλῆσται ἢ κατῆτος ἀπο-
 λῆται τὴν κῆρον. ὅμως ἢ ἕσται τῆ Αὐγῆτος
 ἀπῆσται εἰς εὐχῆται, ἢ ἀπῆσται. καὶ, καὶ,
 δειμῶσται. ἢ γὰρ κατὰ σῆτος φρεσῆται ἢ
 πῆ τῆ σῆς ἀποκαταστάσεως βίβηται ἕσται, ἐπὶ
 δευθῆσται ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀσφαλῆς εἰς τὴν δε-
 σμῆτικῆν. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδεδῆται ἀληθεύσται, ἢ ἢ
 ἀπῆσται κατατρέσται ἢ τῆς ἀπῆσται

27
 ἕσται ἰσῆσται ἰσῆσται. ὁ ἐν αὐτῆ ἰσῆσται
 εἰς φόβος προσέχει αὐτὸν ποῖσι, ἢ ἀπο-
 τῆ καταπῆτος αὐτῆ κούβη τῆ προδῆμῳ ἰ-
 μεχῆ. ἢ γῆνιαν ἀποφείρεται. ἢ τῆ ἰσῆσαι
 δῶσται ἀνακαμῆτος ἰσῆ τῆ δῶσται, εἰ καὶ
 μετὰ ταῦτα ὀδυνηρῶς θανάτω βιασῆσαι-
 ται, τῶ υἱὸ αὐτῆ ἀφῆσαι τῆ ζῶν τῆ αὐ-
 βῆσται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἦσσα Φωνῆς Ἀγγέλι τῆ Φυλάσται
 τῆ δευτέρῃ τῆ τῆ κόσμῳ, λεγῶσται ὅσως
 υἱὸ ἀνθεῖται, ἀνάβλητον, ἀνάβλητον πρὸς Ἀε-
 πτον, ἢ ἢ πῶς τὰ μέγας Βασιλεῖα ἀνασῆσαι
 κατὰ τῆ δικῆν ἰσῆσαι δόγματος. ἕσται αὐ-
 τὸ καταφρεσῆσαι, ἢ γῆνιαν ἰσῆσαι θε-
 ρμῆς, ἀνδῆσται νόμος κατῆς, ἢ πῆν κα-
 τῆ δικῆσται. καὶ ἰδὴ τῆς τῆς μεθῶμαχῆς
 ἰσῆσται Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἀνδῆται εἰς εὐχῆς. ἕσται λέγει ὁ Ἀγγέλιος
 Κλητῆ. καὶ ἰδὴ ὁ νῆος μεθῶμαχῆς Βασιλεῖς
 γῆσαι ταχῆς ἰσῆσται εἰς ἀπῆσται

ναϊκός, καὶ ἰδὲ σχεδὸν ἄτος ζῆμος ἢ καταδεικνύει αὐτὴν, διότι αὐτῷ ἰδοῦν τὰ παιδείαν τὴν ἀκραντὴν ἑρσίαν, ἢ ἰδὲ ἰβίαζε τὰς συνδίκας, ἢ μετὰ τῶν παραδωρῶν τυραννικῶν ἐπιχειροῦσα τὸ τὰ ἑτέροις κτήμα. ἀλλ' ὁ Γαλακτῆς ἰσχυρῆς, ὁ νῦν Βασιλεὺς ἀγει ἑμὰς εἰς τὸ μακρόν, ἢ ἑμὰς ὡς ἀπταλῆα θυμάτα, ἢ λυκοὺς λιμώττοντες ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τὰτα οὐκ ἀφίσταται τὴν ζωὴν, ἢ φωνῶσι) ἰγυκαταλειμμένα τὰ ἐπιχειρήματα ἑμῶν, σκοπεῖτε μάλον ὁ ἀλλοιῶν ἔθου, ὁ Μπαβίος.

ἢ γηεται, τὰ μεγαλὴ Κασόλου τῷ διαφικῶ Στεφανῶ κέρταται, ἀλλ' οἷμαι, ὁδοῦσιν παραδειγμα, εἰς τὸ γ'. ἔτος τελειῶν σὺν τῇ ζωῇ ἢ τὸ βασίλειμα αὐτῷ, ἢ τὰ ἑφθ' ἰδιωματάζοντο εἰς τὰσα μέρη, ἢ ἰδὲ πρῶτως βραχὺν Φορῶσιν κατήκον, κατεφάρβε τὸν αὐκίμων, ἢ ἰδὲ φωνὴ λέγεται, ὁ προγενεῖς Αἰσῆμα ὑπερχεῖς εὐτυχῆ. καὶ ἔση ἑμῶς ἕως τῆς ἑβδομῆς ἡμερῆς, ὅμοι ἑμῶς ἀποπονήτας τὰς Λακ σιν, ἀφίεσται αἰ ὑμῶν, ἑμῶς ἄς τὸν εὐσημασὸν τάνουσι αἱ δίκαι σιν, ἑμῶς ἀδιαντῶσιν τὴν μεγαλοῦσιν ἑμῶν.

Δρωμένη τὴν ἑρσίαν σιν, καταφρονησίας τὰς συνδίκας σιν, καὶ ἀπερῆματα τὰ ἐπιτάγματα σιν, ἢ τελευτῶσαν τὴν διαδοχὴν σου εἰς μοῖν γυναικῶν ἀκουσὸν υἱὸν ἀδελφῶν ὅσοι λέγει ὁ τῷ Κυρίῳ Αἰσῆμα τῇ Αἰσῆμα, ὁ λύχους σιν ἀπορῆφθῆσται, ἢ λαματῶσιν ἀποσβεθῆσται, καὶ μετῆς ἢ σπασεῖ. διότι ἰσαλειθῆς ἀπὸ τῷ προτέρου ἑοῦ ἢ ὁ ἔχων τὰς ἐπὶ ἀτάς ἐν χειρῶν, ἐπὶ αὐτῷ φαίματα σὶ τίπτα, ἢ βάλωσι εἰς τὴν γῆν, ἢ συστρέβασε καὶ δάσας πίπασα, ἢ πῆλασιν σπείσῃ, διότι ἀπειρομῆδης, ὡς περ ἑμῶς ἀποδωμένη ἀπὸ τῷ γυλικῶν τῷ λιμῶδες ποτήρι, τῆς ὑπεραφῶν πότμος, ἢ ὅμοια ἰατη μοιχαλῆς γέγονας, σὺ νομίζεις ὅτι εὐρίθης ἐστὶν οὐκῆρ, ἀλλ' ὅμοι ἑξῆστας, ἢ νομισσῶσιν ἀποποῦσι, οἱ παπῶν εἰς κορχίας σὶ σποτήσιν, ἢ τὸν τῶν σὶ ὄγκωνσιν, ἐκ ἑξῆστας περ τῷ παρὸς τῆς ἰσηματῶσιν σιν, εἰς ὅν δασῶστας ἐπὶ καταφρονησῶσιν, ἢ τὴν ἀφῶσιν σιν καλῶς ἢ ἄλλοιῶν πτόστας τῆς πύλας ἑγόντο τῷ ἀλλῶν, ἐπὶ τῇ ἑφθ' ἡμερῶνσιν τῆς ἑξῆστας σιν, εἰς ἡμερῶνσιν ἰσῆστας, ἢ ἀποφρονησῶσιν, ἢ ἀποφρονησῶσιν, ἢ ἀποφρονησῶσιν, ἢ ἀποφρονησῶσιν, ἢ ἀποφρονησῶσιν.

ἑμῶς λέγει, ὅτι ἢ διάδοχος γυνὴ σπείδει ἀποκρίνωσιν τῆς τῶν προγόνων ὑπεροχῆν ἢ τὴν πατρῴαν καταλιματῶσιν κατὰ σιν. ἢ ἰδὲ εὐχέζε, προσφίωσιν ταῦτα τὰ λόγια, ὁ γύναι εὐτυχῆς, τῆρας παρὰ ψῖτος, ἢ βλαστῆ ἀπερῆματα. ἀλλ' ἄλλῃ ἀλλῃ.

ἢ ἄλλῃ φανερῶσται ἢ διάδοχος γυνὴ. Αἰσῆμα σὶ ἐν τῶσιν ἀσιν συμφορῶν νομίζεις ὅμοι, ὡς ὑπαρχεῖς εὐδαιμων, ἐν ἀρεμίας μακαρίας, ἢ ἐν βδελύγασιν ἀγία. ἰδὲ ὁ ἀνωθεν ἀνταρῆς σὶ παιδεία, ἢ τὴν πλασὴν ἀγνώστῃ, ἢ ὑπεροχῆν ὁ κόσμος καταλαβῆ τῶν προγόνων σιν, οἷστας ὡς ἑλκοὶ ἀρπαγῆς, ἐν διεμῶσι προβάτων ἐνδεδυμένοι κατασκόρζον τὸν κόσμον, ἢ ἐλαίβωσιν τὰ τὰ ἑτέροις, ἢ ἑπάζον τυραννικῶν τῶν ἄλλων τὰ ἀγαθὰ, ὑπὸ τὸ περιβλεμμα τῆς ἀνδροκρίτητος, οἱ ἑπάζον ἐπικαίζον τὸν θεὸν ὑπὸ τὸν ἄθος τῆς ἐλαβελας, ἀδικῶν, ἐνοχῶν, τῶν ἑμῶν παραβῆσαι ὑπὸ τὴν ἐνδειξὴν τῆς ἀκασιούτης, καὶ, καὶ ἰδὲ ταλαίπωρος ἐση ἢ ἀφῆστας) ὁ οἰκος σιν ἑρῆμος, καὶ ἢ ὄφεις μετέτι, ἢ ὡς ἡ φιλῆς τὸ εἰδολογημῶν ὁ σὶν αὐτῶν ἑρῆμοι ἐνοματῶσται Κυρίῳ, ὁ ἀλλῶν Αἰσῆμα.

ΑΛΛΑ ΛΑΛΩΝ Ζ.

Ἐβλεπα πρὸς Αἰσῆμα, καθὸς ἐπρόσχεθῆν, ἢ ἰδὲ νῆφν ἐκ πολλῶν διαφῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὑπὸ τὰ ἑφθ' εἰς τερατώδες ἑμῶς εἶχε τὴν ἑμῶν ἐξελωμένην, ἢ αὐτὴ ἰπολυποικιλίτῳ ὑπὸ τῶν διαφῶν ἡφικῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὁ ἑμῶς εἶχε ἄρασι περιματῆ, ἢ πρόσωπον γυναικῶς εὐγενῆς, ἢ κεφαλὴν γυναικῶς εὐτόκου, ἢ ἰδὲ φωνὴ ἀγνώστου ἑλεγει, υἱὸν ἀδελφῶν, ἢ ἕταγε λάβε τὴν σκεῆσιν, ἢ ἀποκεφάλισιν τὴν ἑξῆστας μῆρην τῆς Αἰσῆμας, ἢ ἕρθεσιν τὸ γέγονε τὸ καλῶσιν τὴν ἀδιαντῶσιν, ἢ ἑμῶν κλαίειν πικρότῶσιν, ἢ ἰδὲ οἷμαι μακαρίαι τὴν ζωὴν τῷ Παγγαίῳ, ἢ ἰδὲ μοι ἀπερῆσθ' ἀξίως, διὰ τὸ δόξα σου Θεοῦ ἐπιθῆσται μὲν ἑξῆστας) ἢ Αἰσῆμα ἕως τῷ πνευματικῶν ἀριθμῶν, ἢ ἰδὲ εἰς σπῆρας, ὡς περ σπῆρας ἐκ ἡμερῶν ποκῆσιν ἐμῶν μοι ἑλεγειν, υἱὸν ἀδελφῶν, λάβε ταῦτῃ τῆσιν σφῆρας, ἢ ἕταγε εἰς τὴν Σαλασῶν, ἑμῶν αὐτῶν ἀπὸ μῶν ἀρχῆς ἕως ἑτέρας, ἢ βλάψῃσιν τὸν Αἰσῆμα τῶν ἀσπῆρας. καὶ ἰδὲ ἑμῶν τῆσιν σφῆρας, ἢ ἑμῶν αὐτῶν, ἢ ἰδὲ ἀποφρονησῶσιν.

12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αριθμου, η ιδιαιτερα τον
 οσον παρκειει της οφθαλμικης τῆς κεφαλῆς, η ελαβεν ἐξ αὐτῆ βίαιως το σκηπτρον, η κατεδραμασε το τῆ βασιλειου, η εγενενησθεσας τελειος, η κληρονομος της
 Διγατρως, εκπαιδευον τον αριθμου, η οσον την εκατονταδα την παρνομον εναλλαχην της Αστρεως, η Ετερεως, η ἰδη τρεῖς ταννοι Αλιεως, κατενιν οφαιθεις, η ἰδη της Ετερεως, αι δυναμεις αφαιζονται, απο τῆ ἰδιου φαρμακων των προχρισμων, η ἰδη νεανικος Βασιλευς ἱμφως, η ἰσχυρος, η οσον αυτον την βασιλεια εν τη ἰσθμῳ ολοκληρη εκατονταδι, με τα των τεταρακωσων αριθμου, συνδρακα τελειν ες κελιας, η ἰδου βλῆτω οτι ο βασιλευς γινεται παραβησικος των νομων, καταφρονητικος των συνδρακων, η αδωτων τας ὁμολογιας, γινεται αυτεθως μεταξυ των κρατητων, γινεται αυτεθως μεταξυ των κρατητων, η προσημτικη ος το ετερον κτημα, η οσον εν τοῖς ἰκλετωσ φηφως, καδαστη

39
 πιστοτος διαποτες, η ως αυτεθως γινωσκουσαι επι δελτοι τῆ γεωμετρικῆ ἱαπεριου, τῶ δικουρι Παβρω εγγυρησα το διδδωμα, οσι οσον οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, ηη πολλο θυμῳ εκ Γερμανιας, αλ ο δικουρησι τι μελα γενιδα, η καταβαλεθι αἰσον, επιτε τη χειρονοσι εις τη νικαι, η περσασας την Ελω, η καταδρασεις την η καταπερσικων των φθων, η τριμων, η τα μαιωτικα μιση των ἀγχαλα η απο των αποτηματων ση χαρην ἰσχυρεν, η δευτερος ση γινῆ το τη σαματικῆ οσιετρον δωρεσται τη Λαρω, ο τριτακος περθης ἀπελευσεται, αλλ μετα ταυτα δυνασικος φαηεται της Αουκριας, η ἰσχυρησικος παρδωθῆ αγνη, βαρως αποκαθινεμνη η δι ο συρεβασικησ αυτης κηρας κατηγυμιτος ο οσιετρον απο τῆ θυμῳ, ο μελτων τειλοποικῶσ αντιελος αυθωσ ης πρωτος αυτεθως περθης, η αἰχμηλωσ, ο δικουρησ γινωσκου, κατανοστω το βαλεος της αυτεθως γινωσκου, η το σαματικῆ γινωσκουσται την η αυτην κρατακρησ, οσον

14
 της βασιλευσ γινωσκου το βασιλειουσ αποτομωσ, η τα τεταρακωσ ἰτη, ἀνακω ἰκνω, η βεισος δικουρησ, μετῆ των γενιτωσων αυτη καταβασιλειουσ απο τῆ φθων, ἰθωκοσι αυθ γινεται, οτι τριτη γινῆ νεανικ μελα βασιλειουσ, ο προκαταγγελλωσι, ἰθωκοσι Γερμανικωσ, Βαδαλοι ασοτοτοι, και, και, εκπαιτημῆτους ἰκω, ο, οκαι, η ο Αλιετωσ η κηρην εν τη ειθωκοσι φησ, αυτεθως λεγωσινεσ μελωι τα προτηρ οσιετροσ φαησονται ἰδουεν τη βαλεν τελος εις τα οσιετροσ εν τη Γερμανικωσ αυτησ, αλ εν τωστω αυτεθως η συμμεταθρετικῆ μνη τη παρανοσισ τοῖς ἰσχυροσ, οκλειση, ο προσημτικησ βασιλευσ φουβηται της τη ετερουσ δικουρησ, η ἰσχυρος κατη τας τας δικουρησ αυτησ, ομωσ μετῆ τοσ περθικοσων αλλακωβαση της χαλιωσ αυτησ ἰσχυροσ ησ τη προτηρσ βασιλειουσ βασιλευσ τη εθωκοσι αταραξια, η αυτησ αυτησ, ο αι δυναμεις της τειλοποικῶσ, η αυτησ συμφοσ, οσ γαλακωσ Αησρια δικουρησ αυτησ, ο οσημεσ βασιλευσ ζετει τον προσποσ αποδρατικωσ το αυτησ οσωμ, ἰνα μη η μνησ μετῆ ἀλλωσ

35
 αυτησ τοσ την ατραπον, η αυτησ ησσαι προς τα τη ῥηουσ μνη αυτησ καροτημῆσ, ο ἰκτετατος ἰγμων των οσιετροσων αχθωσ) εν τη οσιετροσ, η εθωκωσ τελειω ἰσθωσ εν τῆσ αυτησ δικουρησ, αποκαλυπταισιν οι ποηροσ της σφραγισα, η εν τη μετῆ ταυτα μεταμορφωσ αι οσιετροσ πολωσται καροτημῆσ εν μωδω κηρδαιων, ησ, αδελφωσ μησ προσφιλησ βλεπωσι προσκαλεσμησ, καιδωμωσ, οσζαζεται η βασιλευσ νικησ, η επιφανεστικησ οσιετροσ αλιθωσ, η των ἰσχυροστων δικουρησων αλιθωσ μνησ γινεται, τῆσ εν τη κηρδαιωσ αυτησ της χειροσ δικουρησ οσ χειροσ προσημτικησ, οσ τοσσ σφραγισα, η ἰσθωκωσ κοπηται, οσιετροσ οσ βαλεωσ, αλλ συμφοσ ἰσθωκωσ ησ διαδοχωσ το ἰσθωκωσ βασιλευσ εν ταυτω, η ἰσθωκωσ τοσ αυτησ μνησ βερθωσ σφραγισωσ εις την φθωνσ αυτησ, η ἰσθωκωσ, οστω

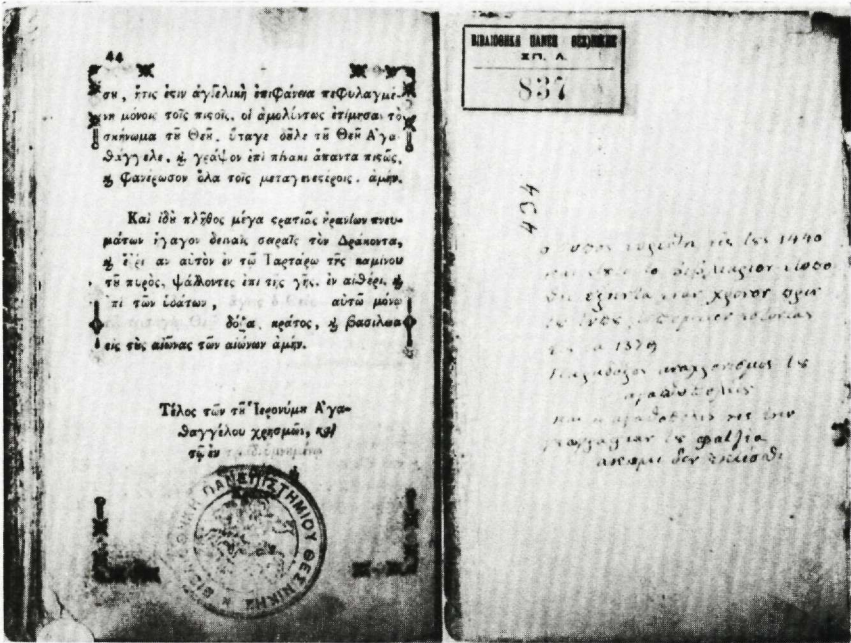
26
 ἀνίσχυος ἀποκατινὸς ἰσὶ ἀέρι
 τῇ ἀκαθάρτῃ χυλιπύρῳ. ὁ ἀλαζῶν βασιλεὺς
 ἐπισκιάζεται. ἢ βλέπω ὅτι αἱ
 κατασπαράττοι τὸν καρδιανόν, καὶ τὸν νοῦν
 οὐκ ἔστιν ἡ φωνὴ ἰσφῶν τῆς πατρίδος ἀπὸ
 τῆς, ἀπὶ τῆς ζυθῶν τῆς ἐξίσιας ἀνελομένος, ἢ
 εἰς τὸν θεῖον ἀγαγόμενος, κατακαύσῃ τὰ οὐ-
 χυρία, ἢ εὐδαίμονα καταξείσσει. ⸀
 πρῆσσι γὰρ τὴν τῆ γάλην, καὶ βαυδάλο,
 φινὰ κακαῖα ἐταίσι, ἢ τῷ βορῶφ ὑποκαυδῶσιν ἰσὶ
 ἢ ἐπερρείσει κ' αὖθις συνδῆκ τῶν ζυθῶν
 ποιήσσι ἀδαμαντῶν, ἢ ἰσὴν εὐδαίμον. καὶ αἱ
 καταξείσσι, καὶ αἱ συμβάσαις ὑφθῆσονται ἐν
 τῷ εὐρατικῷ κόλπῳ, ἢ Φαλακκὰ ἢ ἢ γῆ
 φαλλοῦσι. οὐκ ἴσθ, ἰσὶ ὁ Ἄγγλιος βιασικῶς
 εἰς τὴν γαλιηρὴν διαδοχὴν ἐτοιμάσεται, μετα-
 ξὺ τῶν τριῶν ἀδελφῶν φηθήσονται αἱ τρεῖς μο-
 ραχαιὰ μεταμίναι, ἢ εἰς κατὰ τὸν αἰὸς με-
 ούσῃ. ὁ μονασίαιος φηθῶς ἀρθῶς τὸν ὄνο-
 μαλῶ. ἀγγελῶν, ἀρθῶσεται ἄρθῃ ἐν γῆ.

27
 ἀκολουθεῖ τῶν ἢ ἀποδοτικὴ ἐκπύρῃ. ἡ νοῦ-
 νια λαμπρὴ φωνῆς ἐξερχομένη ἀπὸ τῶν Βυ-
 βῶν πρὸς τὰς ἀναβατικὰς ὄχθας ἐν λεγάσκι,
 ἢ ἐν
 τὸ τέλος τῶν ἑλλεινῶν. ἐν τῷ ἀπυγῶντι
 ἐκ τῆς ταλαίπωρῃ, ἰπανοεφεομῶν εἰς τὸν
 τῶ γῆσιν κλάπῳ, ἐλεύσεται ἀγαλλόμενος ἐπι-
 στα ἀπὸ τῶν κρατερῶν Φυλιῶν, ἐπαρῶν ἡμᾶς εἰς
 τὴν ἀντάρτῃαν. ἢ τρεῖς δοκχιὰ προσφεῖρα
 γαλίτῃ, καὶ ἐφ' ἡμᾶς τῶν προπετρασμίῳ
 ἑλλεινῶν τῇ κατακαύσει. ὁ καταφρονῶν σὶ
 κεφαλῇ ἡμῶν προήσῃσσι ἰσῆε τὸ ἰσὴν κλαῖον,
 ἀλλ' ἢ μεταγῆσῃσσι ὁ βαβῆ. ἢ ἀνδρῶν τῶν
 τὸν πενήσιον α'. τῆς τρημοῦ τέταρτῃ, ἢ βλῆ-
 φος τὸν λογαριασμόν τέλειον. μὴ γῶσσι. ἐπὶ
 τὸ τῶν ἑλπειῶν πολυῶδον, ἢ κατατέλλυ-
 μῶν αἴμα συμπίεσι ὁ ἄγγελος οὐ
 ἢ ἰσῆσσι οὐ ἐπὶ μεγάλῳ, ἢ προτομάτῃ,
 τῷ ἰσῆσσι τῶν ἡμῶν τῶν προφῶν ἀφῆσ-
 μῶν, δίδου ἐπὶ συμπίεσιν αὐτοῦ. καὶ αἱ
 αὐτῶν ἡμῶν ἀπῆσεται ἢ τῷ γενέτῃ
 καταφρονῶσιν τῇ δοκχιῶν ἀπὸ τῶν

28
 ἑπινομήσῃ ὑφθῆσεται
 ὄσ τὸν Κολοφῶνα τῶν ἀυταρῶν. τὸ ἀκολέ-
 λυμῶν εὐφθῆσεται, ἢ τὸ ἀποβῶσθαι ἀνα-
 ληφῆσεται. ἔπειτα τῆς ζηλοφῶνίας κατε-
 σχιμῆσῃ ὁ ἡμεῖς μὴτε πληροφορεῖσθῃς,
 εὐφθῆσεται αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἦσσι ἢ Σῶμα-
 τα εὐχαριστία προτοῖσα. ἔπειτα ἐν εὐφθῆ
 ἐπείσῃ ἀποδοῦσιν ἰσῆσσι τῶν τῶν Φοβη-
 μένων, ἢ ὥσπερ μόνῃ αὐτῷ ἀγαθῷ ἀκατα-
 πύσιως αὐτὸς λατρεῖσσι, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ εἶδος αὐτῶν, καρδῶν συντετελεμέ-
 νων, ἢ τεταπνομένῳ ὁ ἄσπασμι. ἢ ἰσὴν
 εἰς υἰὸς ἀνδρῶν ἐκεῖτο τελέλιμῶσσι σὺν τί-
 σσαις νεκῶσσι, ἢ λυπημένος ἀδύετο. τευγῶν
 περιλῆσσι. ἰγγίς ἐλάθη τῆς θερίας τῷ προ-
 φητοῦ, ἢ ἰσὴν ὁ Κόραξ τῷ ἑλλῆ ἐκτεταμῆσσι
 πτέρυξιν ἐλεγῃν ἐπὶ. τῷ λ'δ'. ταχίως ἀπολῆ-
 γῃ. υἷ ἀνδρῶν, τὸ να'. ἢ β'. σῶμασιν τῆ
 λ'δ'. ἔπειτα κατὰ λαβε τῆ ἐπὶ σὲ, ἢ τὰς σῆς
 εἰσαδῶν εὐδαμονῶσιν, ἢ ὁ ἐν ἄγγιλι. σὶ
 προσφέρει. ἢ ἰσὴν ὁ τῶ ἀνδρῶν υἷος, ὥσπερ
 ἢ ἰσὴν βασιλεὺς ἡγερόμενος, δίδου πρὸς ἡμᾶς
 τῶν τὰς εὐχαριστίας. καὶ ἰσὴν δεικῶ αὐτὸν ἐπὶ

29
 λευκὸ ἵππῳ καθήμενον, ἢ εὐφθῆσεται ἰσὴν
 τῷ χειρὶ κατέχοντα προκεκλιμένον ἀπὸ ἀλεί-
 ψων καλῶν διατεταγμένον. ἢ ἰσὴν ἀνοίγῃσσι
 Ζευσῶν, ἢ ἰσὴν ἡκολαθεῖσσι ὑπὸ τῆς τευγῆσσι, ἢ
 τῶν ἰσῆσσι, ἢ μόνῃ πῆρῃσι. εὐφθῆσεται ἐπὶ τὸ
 ἑνδοτερον τῷ ἡμῶν. καὶ ἰσὴν προπίστα ἡμερο-
 ἄν τῆς ἀπυγεμῆσσι θεῖας εἰκόνας. ἢ εὐχαρι-
 σῶ. ἡ πρῶτα μεγάλη φωνῆς παραλαπομένη,
 ἡς ἐλέγῃ. ἰσὴν ὅσως εὐλογεῖται ἀνδρῶσσι ὁ
 Φοβῆσθῃσσι τὸν ἢ γῆσσι ὡς ἀμπελος εὐ-
 φθῆσῃ εὐφθῆσῃ ἐσ τῆς κλιεσσι τῆς οἰκίας
 φῶσσι. οἱ υἱὸσσι ὡς νεφρῶτα ἐλαῖον πύλο τῆς
 τραπῆσσι. σὶ υἷ ἀνδρῶν ἡλίας ἐπὶ τὸν
 σὶ ἢ ἢ καταγλαδῆσθῃ, ἔπε κατασυδῆ-
 σῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ἑτὸς τῶν, ἢ ἑτὸς τῶν αἰμῶν.
 Ἡ ἀδμονία, αἱ ἰσῆσσι ἢ ἀιμαλῶσσι προ-
 σφῆσθῃσσι εἰ σοὶ γῆσσι εὐφθῆσῃ. αἰμῶν.
 ΚΕΡΑΛΑΙΟΝ Γ.
 Εἰς τὸν ἅρτον ἐφ' ὄφελῳ ἄφῃ ἰφῶσσι
 τῶν τῶν ἰσῆσσι. ἢ ἰσὴν ἄλλῳ ὅτι ἀπυγῶσσι

Χειρόγραφη σημείωση στο έσωτερικό του εμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερὰ παραχῆ. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρίξε δεινῶς, ὡσπερ ἤχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαυμένον Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρῆσει τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφόμενη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένῳ προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονα θεωρῶ ἑμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῷ συμφέρει. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκίρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κολααλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσεται τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξήμισε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἡλίου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἡλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἡρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εὐκρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιῶχος.